ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КИТАЮ
PRIORITY AREAS OF ECONOMIC DEVELOPMENT OF CHINA

УДК 330.342.001.36
https://doi.org/10.32843/infrastruct37-18

Чернова О.В.
к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки
Університет державної фіскальної
служби України
Фісюк Е.В.
студентка
Університет державної фіскальної
служби України
Когун Н.А.
студентка
Університет державної фіскальної
служби України

У статті розглянуто пріоритетні та перспективні напрями економічного розвитку Китаю на найближчий час. Проаналізовано сучасний стан економіки Китаю. Виявлено ключові індикатори економіки країни. Проаналізовано динаміку темпів росту валового внутрішнього продукту Китаю, а також його структуру за секторами економіки протягом останніх десяти років. Проаналізовано динаміку експорту та імпорту товарів і послуг з основними торговельними партнерами Китаю. Досліджено товарну номенклатуру експорту та імпорту Китаю за останні роки. У процесі дослідження було проаналізовано обсяг прямих іноземних інвестицій в Китай за останні п'ять років та було виявлено основні країни-лідери зі ввезення іноземних прямих інвестицій в країну. Визначено головні економічні проблеми Китаю та запропоновано шляхи подолання негативних тенденцій економічного становища країни. Наведено практичні рекомендації щодо подальшого розвитку економіки Китаю.

Ключові слова: *економіка Китаю, сучасний економічний стан Китаю, індикатори економіки, валовий внутрішній продукт, експорт Китаю, імпорт Китаю, інвестиційний клімат, прямі іноземні інвестиції, економічні проблеми Китаю, шляхи вирішення проблем, перспективи економічного розвитку Китаю.*

В статье рассмотрены приоритетные и перспективные направления экономического развития Китая на ближайшее время. Проанализировано современное состояние экономики Китая. Выявлены ключевые индикаторы экономики страны. Проанализирована динамика темпов роста валового внутреннего продукта Китая и его структура по секторам экономики в течение последних десяти лет. Проанализирована динамика экспорта и импорта товаров и услуг с основными торговыми партнерами Китая. Исследована товарная номенклатура экспорта и импорта Китая. В ходе исследования был проанализирован объем прямых иностранных инвестиций в Китай за последние пять лет и выявлены основные страны-лидеры по ввозу иностранных прямых инвестиций в страну. Определены главные экономические проблемы Китая и предложены пути преодоления негативных тенденций экономического положения страны. Приведены практические рекомендации по дальнейшему развитию экономики Китая.

Ключевые слова: *экономика Китая, современное экономическое состояние Китая, индикаторы экономики, валовой внутренний продукт, экспорт Китая, импорт Китая, инвестиционный климат, прямые иностранные инвестиции, экономические проблемы Китая, пути решения проблем, перспективы экономического развития Китая.*

This article examines the priority and promising areas of China's economic development in the near future. The current state of the Chinese economy is analyzed, that is China is ranked second in the world in terms of gross domestic product, leaving behind countries such as Great Britain, Germany, and Japan. Also, new industries are emerging, effective public education programs are being created, the militarization of the economy is gaining momentum and much attention is being paid to China's innovative development. Key indicators of the country's economy have been identified. It was found that major economic indicators change year by year in one direction, with acute crisis situations not observed in China The dynamics of growth of China's gross domestic product and its structure by economic sectors over the past ten years are analyzed. The dynamics of export and import of goods and services with the main trading partners of China is analyzed. China's exports to the United States, Hong Kong, and Japan are increasing, indicating that relations between these countries have been established. China's export and import nomenclature has been investigated. It is important that the product nomenclature is quite diverse and has about 50 thousand items. The study analyzed the volume of foreign direct investment in China over the past five years and identified the major leading countries in foreign direct investment (FDI). Due to the slowdown in China's economic development, foreign direct investment in the country has declined over the past 5 years. This facilitated a review of the foreign investment strategy by the Chinese government. The main economic problems of China are identified and the ways of overcoming the negative tendencies of the economic situation of the country are suggested. It was found that the most important task of the country at present is to offset the negative impact of the global financial and economic crisis, ensure the growth of the national economy and further foreign economic expansion in the world economy. Practical recommendations for further development of China's economy are given.
Key words: *China's economy, China's current economic status, economic indicators, gross domestic product, China's exports, China's imports, investment climate, foreign direct investment, China's economic problems, ways of solving problems, prospects for China's economic development.*

Постановка проблеми. Феноменальні досягнення Китаю протягом останніх 30 років у здійсненні економічних реформ, перетворення його за сукупним ВВП в другу світову державу після США і вихід на лідируючі позиції за обсягами зовнішньої торгівлі, золотовалютними запасами, за обсягами виробництва більше 30 основних видів сучасної індустріальної, науково-технічної продукції поставили Китай в центр уваги всього світу.

Нині в країні спостерігається значне зростання обсягів виробництва в більшості галузей національної економіки, активно розвивається інноваційна її складова частина. Створено величезний потенціал подальшого довгострокового розвитку, що також сприяло перетворенню Китаю в одну з найпотужніших економік світу і зміни всієї архітектури світових економічних і політичних відносин. Тому для нашої країни важливим є вивчення китайського досвіду щодо досягнення економічних успіхів та визначення пріоритетних напрямів економічної діяльності Китаю на найближчий час.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження проблематики економічного розвитку та визначення пріоритетних напрямів Китаю здійснили такі відомі науковці, як: Д. Богиня, А. Селищев, В. Милосердов, А. Гайдуцький, В. Волинський, С. Нікішенко, М. Потапов, Н. Рудь та інші.

Постановка завдання. За останні десятиліття в економіці Китаю відбулось чимало позитивних

зрушень, які справили визначний вплив на становище країни загалом. Важливим питанням нині є дослідження того, чи закріпляться позитивні тенденції у розвитку Китаю. Тому метою статті є визначення пріоритетних та перспективних напрямів економічної діяльності Китаю в сучасних умовах світової еволюції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Чотири десятиліття реформ перетворили Китай із найбіднішої країни в другу економіку світу, на частку якої припадає одна третина глобального зростання. Понад 800 мільйонів людей змогли подолати бідність, а країна досягла високого рівня соціально-економічного розвитку. З показником 1,395 млрд. осіб станом на III квартал 2018 року Китай займає перше місце в світі за чисельністю населення.

За виробництвом валового внутрішнього продукту Китай посідає друге місце в світі після США. Після фінансової кризи 2008 року економічний розвиток Китаю поступово знижувався, незважаючи на те, що заходи стимулювання тимчасово підвищили зростання ВВП у 2010 році до 10,4%. Це значно посилює побоювання перспектив економічного майбутнього Китаю як могутньої держави. Однак в III кварталі 2016 року ВВП Китаю показав невеликий ріст. Ця тенденція продовжилася і в 2017 р, що призвело до збільшення щорічних темпів росту ВВП з показником 6,9% .

У III кварталі 2018 року спостерігається зменшення ВВП Китаю на 0,1% порівняно з 2017 роком, проте цей показник перевищує офіційну мету уряду, яка полягала в досягненні 6,5%.

Після десятиліть швидкісного підйому влада зосередила свою увагу на високоякісному зростанні економіки.

Ключовими елементами економіки Китаю сьогодні є підтримка зростання кредитування, активізація зусиль з відновлення рівноваги розподілу економічних ресурсів у країні, збільшення ролі ринкових сил, підтримка відкритості, модернізація і розширення політичних рамок.

Залежно від того, чи будуть проводитися ці зрушення надалі, визначиться шлях розвитку Китаю на багато років вперед.

Спираючись на аналіз темпів росту ВВП Китаю та індексу споживчих цін (таблиця 1), було виділено 6 циклів росту, останній з яких (2010 р. – до сьогодні) характеризується стійким сповільненням темпів економічного зростання Китаю [1].

Позитивні показники економічних індикаторів за 2018 рік свідчать про те, що економічний спад в Китаї може бути пройдений.

Згідно з аналізом динаміки ключових індикаторів економіки Китаю, прослідковується тенденція збільшення обсягу номінального ВВП Китаю впродовж останніх п'яти років. Рівень безробіття впродовж

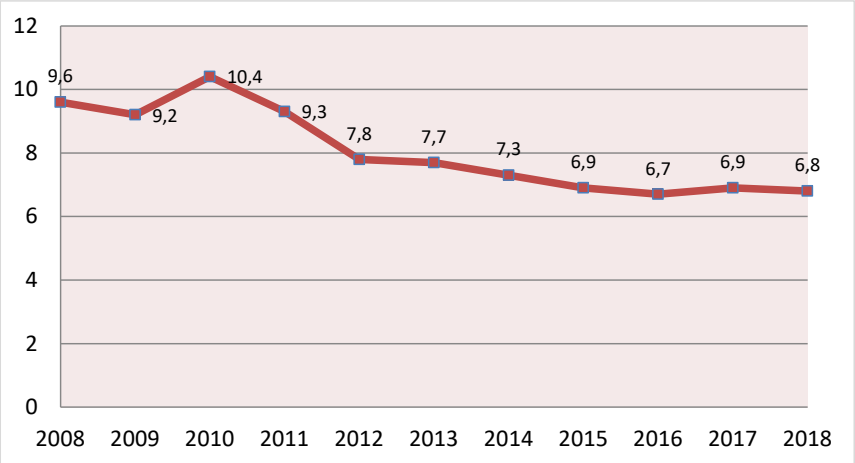

Рис. 1. Динаміка темпів росту ВВП Китаю за 2008–2018 роки

Джерело: [3]

Таблиця 1

Динаміка ключових індикаторів економіки Китаю

Показники	Роки					Динаміка змін
	2014	2015	2016	2017	2018	
Номінальний ВВП, млрд. дол. США	10,54	11,23	11,24	12,02	13,45	2,91
Темп росту реального ВВП,%	7,3	6,9	6,7	6,9	6,8	-0,5
Рівень безробіття,%	4,1	4,1	4,0	4,0	3,9	-0,2
Індекс споживчих цін,%	2,0	1,4	2,0	1,6	2,3	0,3

Джерело [3]

2014 – 2018 років знижується, що є позитивним зрушенням для економіки Китаю. Щодо динаміки змін ключових індикаторів економіки Китаю, то спостерігається збільшення номінального ВВП, індексу споживчих цін та зменшення рівня безробіття, що однозначно є позитивним для країни. Таким чином, основні економічні показники змінюються з кожним роком в одному напрямку, причому гострі кризові ситуації в Китаї не спостерігаються.

У структурі китайського господарства відбулися істотні зміни. Співвідношення між первинним, вторинним і третинним секторами змінилося на користь останнього при одночасному високому зростанні кожного з них.

Найбільш істотний внесок у ВВП Китаю здійснює третинний сектор (сектор послуг), який формує більше половини загального показника за підсумками 2018 року. Нині сектор послуг став передовим стимулом економіки Китаю.

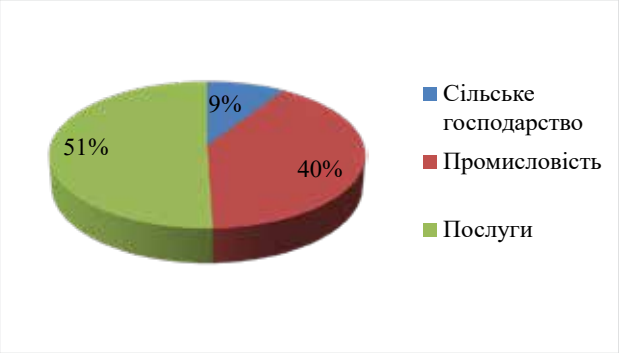

Рис. 2. Структура ВВП Китаю за секторами економіки

Джерело: [4]

Відповідно до структури ВВП Китаю за даними 2018 року, частка сфери послуг зросла до 1/2 ВВП, проте частка сільського господарства знизилась до 9%.

Таким чином, успіхи економічного розвитку Китаю на сучасному етапі призвели до стабілізації економічного становища країни, сприяли появі нових галузей виробництва та усуненню дисбалансів у розвитку господарства країни.

Китай займає перше місце в світі за обсягом експорту, що визначає близько 80 % валютних доходів держави. Внаслідок цього, близько 20 млн. осіб зайняті в експортних галузях.

Китай підтримує торгово-економічні зв'язки з 182 країнами світу. При цьому головними торгівельними партнерами Китаю є швидкозростаючі азіатські країни, а на розвинуті капіталістичні країни припадає трохи більше 30% зовнішньоторговельного товарообігу.

За офіційними статистичними даними митниці Китаю, валовий обсяг експорту та імпорту країни у 2018 році становив 4,635 трлн. дол. США, збільшившись на 11% порівняно з попереднім роком. Експорт сягнув 2,423 трлн. дол. США у 2018 році, при цьому збільшився на 9% порівняно з 2017 роком, а обсяг імпорту у 2018 році становив 2,212 трлн. Дол. США, при цьому збільшився на 12% порівняно з 2017 роком.

Щодо динаміки імпорту товарів та послуг Китаю у 2008–2018 роках, то чітко простежується тенденція до зростання цього показника, незважаючи на спад обсягу імпорту в 2017 році. Наприклад, у 2008 році обсяг імпорту товарів та послуг Китаю становив 0,949 трлн. дол. США, а

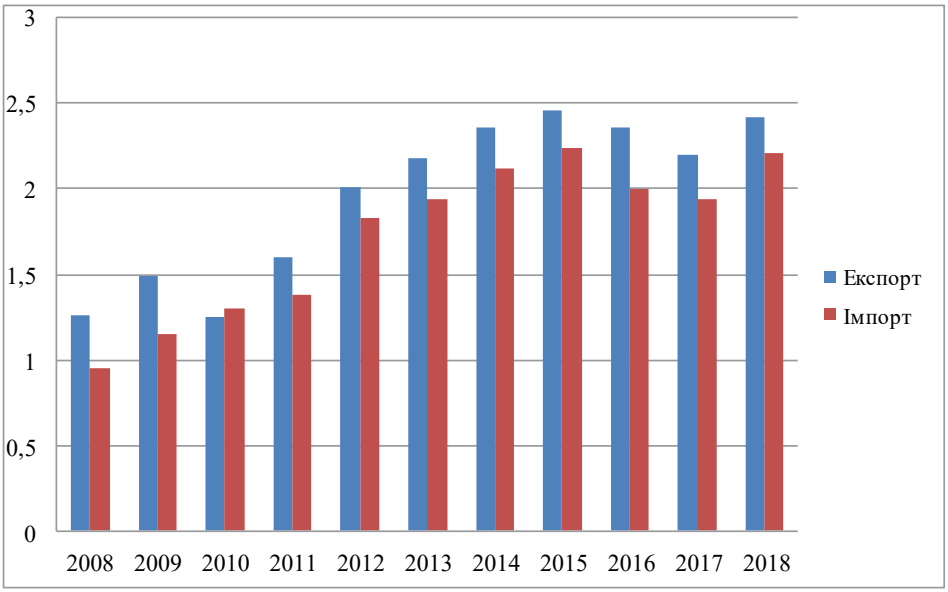

Рис. 3. Обсяг загального експорту – імпорту товарів та послуг Китаю у 2008–2018 роках

Джерело [6]

в 2014 році обсяг імпорту становив 2,12 трлн. дол. США при цьому збільшився більш ніж у 2 рази порівняно з 2008 роком. Щодо 2017 року, то спостерігається незначний спад показника до 1,942 трлн. дол. США, проте до кінця 2018 року обсяг імпорту товарів та послуг Китаю збільшився до 2,212 трлн. дол. США порівняно з попереднім роком.

На сучасному етапі товарна номенклатура експорту Китаю налічує близько 50 тисяч найменувань товарів, серед яких велику частку займають товари високої переробки [2]. Основними товарами імпорту Китаю є готові вироби, а сировинні товари складають 25,7%.

Стрімке економічне зростання Китаю було б неможливим без його активної інтеграції в процеси міжнародного руху капіталу, перш за все, прямих іноземних інвестицій.

У 2018 році Китай зайняв друге місце в світі за обсягом залучених прямих іноземних інвестицій (рис. 4) з показником 168,2 трлн.дол.США, поступившись лише США. Прямі іноземні інвестиції Китаю стали помітно зростати з початку 1990-х рр. в рамках офіційної китайської політики «відкритості», а з прийняттям в 2006 р стратегії «виходу за кордон» потоки китайських прямих іноземних інвестицій почали стрімко наростати.

Проте уповільнення економіки Китаю за останні кілька років, стійкий спад в традиційних галузях промисловості і скорочення цінових переваг Китаю за факторами виробництва сприяли зниженню прямих інвестицій в державу.

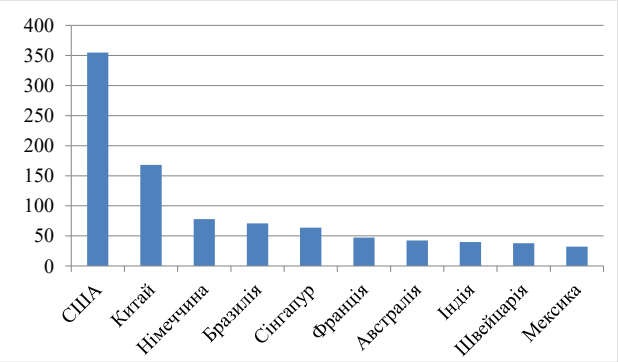

Рис. 4. Країни-лідери зі ввезення прямих іноземних інвестицій в 2018 році, трлн. дол. США

Джерело: [4]

Найбільшого значення прямих інвестицій в Китай було досягнуто в 2014 році з показником 291 трлн. дол. США. В 2016 році прямі іноземні інвестиції Китаю досягли 242,5 трлн. дол. США, вперше зробивши країну чистим експортером капіталу. Перевершивши Японію Китай став другим за величиною іноземним інвестором в світі. З 2014 року до сьогодні спостерігається чітка тенденція зниження цього показника.

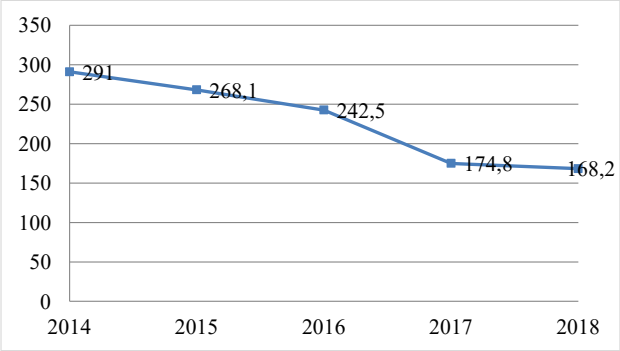

Рис. 5. Обсяг прямих іноземних інвестицій в Китай, трлн. дол.США

Джерело: [4]

Таким чином, Китай стає значним учасником на світових ринках в якості імпортера та експортера капіталу, чому визначальною мірою сприяє політика китайського уряду, яка заохочує рух інвестицій в обох напрямах у суворій відповідності з умовами та завданнями економічної стратегії країни [7].

Незважаючи на бурхливі темпи розвитку економіки Китаю за останні 40 років, є деякі проблеми в якості економічного зростання країни:

1. Посилення нерівності доходів. Від економічного зростання Китаю найбвльше виграли південні і східні регіони. Сільськогосподарська північ, навпаки, не отримала свої «дивіденди», що викликало міграцію робітників з півночі на південь. Однак, завдяки зусиллям Уряду, Китай досяг абсолютного скорочення бідності, так як сильне економічне зростання вивело людей з категорії дуже низьких доходів.

2. Орієнтація на світовий ринок. Економіка країни розвивається в напрямку, який задано світовим ринком. Змінити цей напрямок кардинально керівництво держави не може. Тому, в разі прояву світової кризи, в країні можуть відбутися такі процеси: спад промислового виробництва, відтік іноземних капіталів, ускладнення положення китайських корпорацій.

3. Бум власності. За останні роки в Китаї спостерігається значне збільшення цін на житло, особливо в Пекіні, що може призвести до створення негативного капіталу.

4. Неефективний банківський сектор. Китайський банківський сектор має погану репутацію для видачі кредитів, оскільки більшість із них не повертаються. Збільшення обсягів внутрішніх кредитів неминуче призводить до падіння курсу національної валюти зокрема. Банки часто видавали кредити великому державному бізнесу, не звертаючи уваги на принципи вільного ринку. Як наслідок, для нових компаній важко отримати достатнє фінансування.

5. Зростання інфляції. На сьогодні в Китаї спостерігається зростання інфляційних процесів, оскільки ціни на деякі товари піднялися на

40–50%. Це викликало купівельний ажіотаж і скоротило споживчі можливості внутрішнього ринку.

6. Зниження темпів зростання національної економіки. Це підриває міжнародний авторитет держави. Фахівці вважають, що всі економічні проблеми Китаю пов'язані з прорахунками в макроекономічній політиці і системі перерозподілу доходів, адже політичні амбіції переважали над науковим економічним підходом.

7. Демографічні тенденції. Політика Китаю щодо однієї дитини означає, що в наступні роки країна зіткнеться з демографічним підйомом. Уже зараз відсоток населення старше 65 років подвоївся за короткий час, але, ймовірно, він буде продовжувати рости протягом наступних 20–30 років.

8. Екологічна ситуація. Екологічна криза в Китаї носить тотальний, всеохоплюючий характер. Вона загрожує не тільки багатьом видам економічної діяльності, але, перш за все, якістю життя, безпеки і здоров'ю населення. Місцеві органи влади, зацікавлені в швидкому економічному зростанні, звертають мало уваги на його негативні наслідки, нерідко створюють непереборні перешкоди на шляху поширення екологічних норм і правил, тим більше багато хто з них не введені в єдину систему і часто носять тимчасовий характер. У країні практично відсутній громадський контроль за діями влади і підприємців, що завдають непоправної шкоди природному середовищу. Забруднення також відбувається з промислового сектора Китаю. Часто регулювання забруднення дуже обмежене, оскільки неочищені стічні води виливаються безпосередньо в річки.

З огляду на вищевказане, управлінню Китаю доцільно провести ряд ефективних змін які б позбавили можливості створення економічної кризи в країні. Перш за все уряду Китаю необхідно:

– стабілізувати ціни на житло, щоб уникнути систематичного фінансового ризику.

– відкрити свій внутрішній фінансовий ринок, стимулювати розвиток приватного фінансування і підтримувати ринок у випуску якісних інвестиційних продуктів, щоб краще задовольняти інвестиційні потреби простих людей.

Варто виділити такі основні перспективи розвитку економіки Китаю на найближчий час :

– вихід Китаю на друге місце в світі після США за абсолютним обсягом ВВП, перерахованим з юанів в долари за офіційним курсом, що вимагає тривалого збереження високих темпів зростання.

– підвищення продуктивності праці і ефективності залишиться ключовим моментом для підтримки рентабельності багатьох китайських компаній, з огляду на зниження економічного зростання (загальне і в окремих секторах економіки), а також дефляцію цін виробників у багатьох секторах;

– кількість працездатного населення буде скорочуватися, а ступінь старіння суспільства – постійно зростати. Разом з тим переміщення жителів по країні залишиться активним. Також спостерігається стабільне зростання населення старше 60 років;

– уряд Китаю буде приділяти увагу створенню робочих місць в секторі інформаційних технологій і стежити за якістю нових пропозицій та позицій. Компанії стануть наймати ще більше фахівців з інформаційних технологій, щоб не відстати в гонці і застосовувати більш якісні технології, ніж конкуренти;

– структура промисловості стане більш оптимізованою. Сектор послуг становитиме більшу частку в рамках прискорених реформ [8].

Висновки з проведеного дослідження. Сучасний стан економічного розвитку Китаю характеризується тим, що Китай посів друге місці в світі за обсягом валового внутрішнього продукту, залишивши позаду такі країни як Великобританію, Німеччину, та Японію. При цьому обсяг номінального ВВП Китаю збільшився на 12% у 2018 році порівняно з попереднім. Також з'являються нові галузі виробництва, створюються ефективні державні програми в області підвищення освіченості населення, мілітаризація економіки набуває все більшого розвитку та значна увага приділяється інноваційному розвитку Китаю.

Зовнішня торгівля Китаю характеризується переважанням експорту товарів та послуг над імпортом товарів та послуг країни. При цьому валовий обсяг експорту та імпорту Китаю збільшився на 11% за останні 5 років. Важливим є те, що товарна номенклатура є досить різноманітною і налічує близько 50 тисяч найменувань товарів.

Внаслідок сповільнення економічного розвитку Китаю прямі іноземні інвестиції в країну знизились на 40 %за останні 5 років. Однак, незважаючи на наявні успіхи, країна схильна до високого ступеня залежності від зовнішнього фактора – процесів, що проходять в світовій економіці, яка зумовлює високу ступінь уразливості національної економіки від глобальних загроз. Тому найважливішим завданням країни нині є нівелювання негативного впливу глобальної фінансово-економічної кризи, забезпечення зростання національної економіки та подальша зовнішньоекономічна експансія в світовій економіці.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Богиня Д. П., Волинський Г. С. Соціально-економічні перетворення в Китаї на рубежі XX–XXI століть .2016. URL: http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/9351?show=full (дата звернення 18.11.2019).

2. Гайдуцький А. Залучення іноземних інвестицій в економіку Китаю (досвід для України). 2016. URL: https://www.problecon.com/annotated-catalogue/?year=2018&abstract=2018_01_0 (дата звернення 21.11.2019).

3. China Outlook 2018. Assets.kpmg.com. URL: https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/cn/pdf/en/2018/03/china-outlook-2018.pdf (дата звернення 18.11.2019).

4. China Statistical Yearbook 2017. Stats.gov.cn. URL: http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2017/indexeh.htm. (дата звернення 20.11.2019).

5. International Trade Centre. URL: http://www.intracen.org/itc/market-info-tools/trade-statistics/ (дата звернення 22.11.2019).

6. Статистика митниці Китаю. URL: https://tripmydream.com/china/custom (дата звернення 22.11.2019).

7. Герасимчук В.Г. Реформування економіки Китаю: етапи, результати, перспективи. 2017. URL: http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/136672 (дата звернення 25.11.2019).

8. Пойта Ю. Економічне зростання Китаю в сучасних умовах .2017. URL: https://voxukraine.org/uk/ekonomichne-zrostannya-kitayu-v-suchasnih-umovah/ (дата звернення 27.11.2019).

REFERENCES:

1. Bohynya D. P., Volinsky G. S. (2016) Socio-economic transformations in China at the turn of XX-XXI centuries. Available at: http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/9351?show=full (accessed 11 November 2019).

2. Haydutsky A. Involvement of foreign investments in the Chinese economy (experience for Ukraine). 2016. Available at: https://www.problecon.com/annotatedcatalogue/?year=2018&abstract=2018_01_0 (accessed 21 November 2019).

3. China Outlook 2018. Assets.kpmg.com. Available at: https: //assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/cn/pdf/en/2018/03/china-outlook-2018.pdf (accessed 12 November 2019).

4. China Statistical Yearbook 2017. Stats.gov.cn. Available at: http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2017/indexeh.htm. (accessed 20 November 2019).

5. International Trade Center. Available at: http://www.intracen.org/itc/market-info-tools/trade-statistics/ (accessed: 22 November 2019).

6. Statistics of China Customs. Available at: https://tripmydream.com/china/custom (accessed 22 November 2019).

7. Gerasimchuk VG Reforming China's Economy: Stages, Outcomes, Prospects. 2017. Available at: http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/136672 (accessed : 25 November 2019)

8. Poita Y. Economic growth of China in the current conditions .2017. Available at: https://voxukraine.org/en/ekonomichne-zrostannya-kitayu-v-suchasnih-umovah/ (accessed : 27 November 2019)

Chernova Olga
Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at Department of International Economics
University of the State Fiscal Service of Ukraine
Fisyuk Elina
Student
University of the State Fiscal Service of Ukraine
Kogun Nadia
Student
University of the State Fiscal Service of Ukraine

PRIORITY AREAS OF ECONOMIC DEVELOPMENT OF CHINA

The purpose of the article. Significant achievements of China over the last 30 years in implementing economic reforms, transforming it by aggregate GDP into the second world country after the US and entering the leading positions in terms of foreign trade, gold and foreign exchange reserves, in terms of production of more than 30 major types of modern industrial, scientific and technical products put China at the center of attention worldwide.

Currently, the country has a significant increase in production in most sectors of the national economy, is actively developing its innovative component. The huge potential for further long-term development was created, which also contributed to the transformation of China into one of the most powerful economies in the world and to change the whole architecture of the world economic and political relations. Therefore, it is important for our country to study Chinese experience in achieving economic success and identify priority areas for China's economic activity in the near future.

Methodology. The survey is based on an analysis of China's key economic indicators over the past 10 years, which is important to build on our country's economic growth experience.

Results. China has grown from the poorest country to the second economy in the world, accounting for one-third of global growth. In terms of gross domestic product, China ranks second in the world after the United States. Key elements of China's economy today are to support credit growth, step up efforts to rebalance the distribution of economic resources in the country, increase the role of market forces, support openness, modernize and expand. China ranks first in the world in terms of exports, accounting for about 80% of the country's foreign exchange earnings. The main economic problems of China today are: rising income inequality, targeting the world market, inefficient banking sector, rising inflation, declining national economic growth, and others. Therefore, the leading role in avoiding negative trends in China's economic situation belongs to the government of the country. That is why the Chinese government needs to take a number of measures to avoid economic problems in the country

Practical implications. China's economy is constantly growing today. This is due to the effectiveness of the reforms that have taken China's economy to the next level.

Value/originality. In our work we have considered the main economic problems in China and the priority directions of the country's development in the near future. An analysis of China's current economic situation has shown that China's economic performance is steadily increasing, which is positive for the country. According to the prospects for the development of China's economic situation in the coming years, China is expected to rank second in the world after the US in terms of absolute GDP, increase productivity, optimize the structure of industry and create new jobs.